Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Bibliotheca Smithiana, Seu Catalogus Librorum D. Josephi Smithii Angli Per Cognomina Authorum Dispositus

Pasquali, Giovanni Battista

Venetiis, 1755

Ante Vitam Periclis

urn:nbn:de:gbv:45:1-844

Visual Library

ſius [2] Abbas, Nicolaus, [3] Nicolus, Poggius, [4] Carolus [5] Aretinus doctiſſimi & eloquentiſſimi viri, qui te ſuis ſcriptis teneant, quorum ſermonibus tuæ aſſidue mulceantur aures: decrevi tamen meorum laborum ac vigiliarum tibi aliquid impartiri, haud neſcius ad ſummorum Principum colloquia tenuiſſimos interdum homines admitti ſolere. Fretus igitur tua humanitate Themiſtoclis res geſtas a me nuper ex Plutarcho in latinum verſas, quod præclaræ mihi viſæ ſunt atque imitatione in primis dignæ, ad te mitto; ut ex iis, ſi quid ad tuum uſum pertinebit, deligere poſſis, & te egregium virum pietate ſimul & felicitate ſuperaſſe læteris. In quo ſi minus tibi meus labor gratus erit, debebis tamen eas & Themiſtoclis nomine, & Plutarchi auctoritate libenter legere. Itaque, ut facias, Te & oro & obſecro; & me ſi hæc probari abs te percepero, plura ac majora tuo nomine aggreſſum eſſe profiteor. Vale.

[2] *Ambroſius Traverſarius*, de quo vid. ſupr. pagg. 135. & 136.

[3] *Nicolaus Nicolus*, patria Florentinus, Latinas Græcasque litteras, amicorum ope, non parum juvit. Obiit Florentiæ anno MCCCCXXXVI, ætatis ſuæ ſeptuageſimo tertio. *Vere poſſum dicere, omnes Libros fere qui noviter tum ab aliis reperti ſunt, tum a meipſo -- Nicolai ſuaſu impulſu, cohortatione, & pene verborum moleſtia eſſe litteris latinis reſtitutos*. Poggius in funebri Orat. de Nicolo.

[4] *Poggius Bracciolinus*, de quo ſupr. pagg. 150. & 216.

[5] *Carolus* nempe de *Marſuppinis*, de quo Æn. Sylvius in Hiſt. Europ., Fl. Blondus Ital. illuſtr. aliique bene multi. Abiit ad piures Anno MCCCCLIII. dum *Cancellarii* munere in Florentinorum Republica fungeretur. *Pauca*, ait Corteſius de Hom. doct. pag. 19. *admodum ſcripſit, quæ neſcio quo pacto jam exaruerunt, vel potius non apparent*.

ANTE VITAM PERICLIS

Lapo Florentino Interprete.

PERICLES Atheniensis, ſapientiſſime Pater, ut a veteribus Auctoribus memoriæ proditum accepimus, Xantippi filius fuit, & Claxomenii Anaxagoræ diſcipulus, quem ferunt, cum ingenio, doctrina, eloquentia maxime præſtitiſſet, quadraginta annos Athenis præfuiſſe urbanis eodem tempore & bellicis rebus. Hujus præclara facta a Plutarcho ſcripta cum per otium legerem, quod jam antea ſtatuiſſem pro meo officio, tuo nomine aliquid in latinum vertere, tu ſtatim occurriſti, ad quem ejus vita potiſſimum mitteretur. Tanta enim inter Te atque illum, ni fallor, conſilio, prudentia, rebus geſtis ſimilitudo eſt: ut ſi quis utrumque veſtrum diligentius contemplatus ſit, aut Periclem te in agendo imitatum eſſe, aut ab eodem Anaxagoræ fonte, a quo ille hauſit, tua quoque hæc manaſſe arbitretur. Namque is vir cum ita bonis artibus inſtructus & ornatus ad rempublicam gerendam ſe contuliſſet, ut Atheniensium animos auctoritate ſua quocumque vellet, impelleret; ita inſtitutis & legibus temperavit, ut ſublatis cæteris factionibus, communi conſenſu Civium Princeps, quoad vixit, quietam & pacatam regeret Civitatem: ita eam terreſtribus maritimisque præliis auxit, ut non univerſæ modo Græciæ formidoloſa, verum etiam Barbaris Nationibus permulta poſt ſæcula Atheniensium diſciplinam rei militaris & gloria manſit. A cujus quidem moribus tu nihil aberraſti: etenim iis rebus omnibus, quæ ad graviſſimum virum & ſummum Sacer-

Landesbibliothek Oldenburg

dotem ſpectant, religione & ſapientia in ſuperſtitionibus tollendis, in divinis cultibus ceremoniisque ſanorum, ſacrorumque diſponendis, & in regendis moderandisque Civitatibus, in ſedandis populorum temere concitatis motibus, in jure dicendo, puniendis improbis, aliisque civilibus & præceptis & inſtitutis cum tradendis, tum retinendis, nullus Romanæ Eccleſiæ Princeps prudentia, juſtitia, æquitate Te ſuperat. In bellicis vero rebus eum Te præſtitiſti, ut in laboribus perferendis, adeundis periculis, fortitudine & patientia in gerendo, providendoque induſtria & conſilii celeritate cum maximis belli ducibus, non iis dico noſtris, ſed veteribus illis conferendus eſſe videaris. Per te enim Romanæ Eccleſiæ bellicoſiſſimi & infeſtiſſimi hoſtes oppreſſi deletique ſunt. Per te plurimæ Civitates in fide Pontificis amicitiaque retentæ & conſervatæ: per Te undique oppreſſa, & jam pene erepta dignitas ſua, & amplitudo reſtituta eſt. Tu denique tuo labore, vigiliisque pacem aliis, & otium peperiſti; ut te foris rem gerente ac periclitante, illi domi vacui cura & ſolicitudine conquieſcant: ex quo ſi recte facere velint, defenſorem Te & Patronum, &, ut dicam, Cæſarem ſuum appellare debebunt. Quare non injuria tuum nomen clariſſimum tota jam Italia celebratur. Itaque ut reliqua, quæ ad me non attinent, aliis dicenda relinquam, quod mei eſt officii ac muneris gratulor Patriæ, gratulor mihi, gratulor Civibus meis; quod divina quadam ſorte & fœlicitate noſtræ Civitatis tantum boni, tam præcipuum, tam expectatum ab immortali Deo traditum nobis ſit atque conceſſum; ut quo propugnatore Romana Eccleſia defenſa & conſervata eſt, eundem nos & periculoſiſſimo tempore Civitatis adjutorem contra perditiſſimos & turbulentiſſimos Cives habuerimus, & nunc ſacrorum magiſtrum & religionis Principem ſimus habituri. Quorundam vero ingratorum hominum procacitatem & petulantiam vehementer deteſtari ſoleo, quos audivi ſæpe ridens & ſtomachans cum obtrectandi tibi gratia magis, quam officio negarent religioſo homini militare munus, ne ſummo quidem diſcrimine ullo modo obeundum eſſe. Qui ſi religioſi ipſi forent, ut non eſſe ſed videri volunt, eorum ego reprehenſionem æquo animo ferendam ducerem. Verum ii ſunt, qui cum ſe totos inertiæ, deſidiæ, luxuriæque dediderunt, nihil aliud agunt, nihil ſtudent, niſi ut ſordida veſte, inceſſu tardo, demiſſo ore, capillo horrido, ſquallida ac deformata facie reprehendendis ſevere aliorum erratis domeſticas ſordes, & vitæ turpitudinem tegant. In iis non fides, non æquitas, non ſanctitas, non religio, non ſanctum aliquid aut ſincerum inveniri poteſt; ſed contra magna perfidia, nequiſſima cupiditas, ſummum ſcelus. Itaque nocturnis ſtupris, flagitiis, adulteriis, crapulis, vino ſomnoque languidi veluti talpæ ex ſubterraneis cubilibus, ſic illi ex diuturnis luſtrorum tenebris emerſi non modo laborem & induſtriam alicujus ſuſpicere, ſed ne lucem quidem intueri poſſunt. Sed hos cum ſua malignitate omittamus, nec enim digni ſunt, de quibus ſermo fiat. Ego vero tuum iſtum animum cum apertum & ſimplicem, tum celſum, atque magnificum & admiror & laudo, magisque Summi Pontificis graviſſimo & probatiſſimo de Te judicio concedendum puto. His freti, ſapientiſſime Pater, Periclis vitam tuæ maxime congruentem interpretati ſumus tuo nomine, eamque aſferimus tibi, & ad Te non jam ad externum & alienum, ſed ut ad tutorem fideliſſimum & Parentem optimum noſtræ Civitatis confugimus, Te oramus, abs Te opem petimus. Reſpice igitur nos, clementiſſime Pater, ſuſcipe cauſam noſtram, orna Cives tuos, teipſum ornabis; noli committere.

Landesbibliothek Oldenburg